

Sygn. akt II KZ 47/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M. P.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 grudnia 2014 r.,

zażalenia, wniesionego przez strona

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 3 września 2014 r., sygn. akt II AKo [...],

o odmowie zwolnienia od opłaty od wniosku o wznowienie postępowania,

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. i art. 623 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 i 3 ustawy

z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1973 r., Nr 27,

poz. 152 ze zm.)

p o s t a n o w i ł

**zmienić zaskarżone postanowienie i zwolnić skazanego M. P.
od uiszczenia opłaty od wniosku o wznowienie postępowania.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 13 sierpnia 2014 r. skazany M. P. wystąpił o zwolnienie go od opłaty od wniosku o wznowienie postępowania złożonego przez jego obrońcę, powołując się na trudną sytuację materialną oraz zły stan zdrowia.

Sąd Apelacyjny w [...], postanowieniem z dnia 3 września 2014 r. (akt II AKo [...]), wniosku tego nie uwzględnił stwierdzając, że skazany nie wykazał przekonująco, iż nie jest w stanie uiścić powyższej opłaty.

Zażalenie na to postanowienie złożył skazany. Wskazał w nim, że już wielokrotnie przedstawiał swoją trudną sytuację osobistą i materialną. Podniósł, iż

nie pracuje, nie posiada żadnego majątku i pozostaje na utrzymaniu rodziców, gdyż odebrano mu rentę. Do zażalenia dołączył postanowienie w sprawie administracyjnej o sygn. akt III SA/[...], którym zwolniono go od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych oraz ustanowiono adwokata. W konkluzji wniósł o uwzględnienie zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego M. P. zasługuje na uwzględnienie.

W realiach sprawy należy uznać, że uiszczenie opłaty od wniosku o wznowienie postępowania byłoby zbyt uciążliwe dla skazanego, jeżeli zważyć jego aktualną sytuację osobistą, majątkową, a przede wszystkim brak dochodów. Skazany, wbrew stanowisku Sądu Apelacyjnego, wykazał w wystarczającym stopniu przesłanki uzasadniające zwolnienie go od powyższej opłaty. Fakt pozostawania skazanego na utrzymaniu rodziców, wobec wygaśnięcia jego prawa do renty oraz utraty zasiłku, w sytuacji gdy także i oni nie uzyskują znacznych dochodów (k. 885), nie uzasadnia przekonania o posiadaniu przez skazanego środków na uiszczenie opłaty od wniosku o wznowienie postępowania. W zaistniałej sytuacji również okoliczność, że kwota tej opłaty jako taka nie jest znaczna, nie oznacza że jej uiszczenie nie będzie stanowić dla skazanego nadmiernej uciążliwości, w rozumieniu art. 623 k.p.k.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak na wstępie.

[aw]